

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
והא דינין קום עשה הוא, וקא חשיב										⚡	◇
קום עשה ושב אל תעשה נינהו.										!	◇
נכרי שעוסק בתורה חייב מיתה, שנאמר (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה - לנו מורשה ולא להם.	ואמר רבי יוחנן:										■ ◇
ולחשבה גבי שבע מצות										⚡	◇
מאן דאמר מורשה - מיגזל קא גזיל לה, מאן דאמר מאורסה - דינו כנערה המאורסה, דבסקילה.										!	◇
מניין שאפילו נכרי ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול - שנאמר (ויקרא י"ח) אשר יעשה אתם האדם וחי בהם, כהנים לויים וישראלים לא נאמר, אלא האדם. הא למדת: שאפילו נכרי ועוסק בתורה הרי הוא ככהן גדול	מיתבי, היה רבי מאיר אומר:									⚡	◇
התם בשבע מצות דידהו.										!	◇
אף הדם מן החי.	רבי חנינא בן גמליאל:										■ ◇
(בראשית ט') אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו - זה אבר מן החי.	תנו רבנן: [רבנן]									⚡	◇
אף הדם מן החי.	רבי חנינא בן גמליאל:									⚡	◇
מאי טעמא דרבי חנינא בן גמליאל?										^	
קרי ביה בשר בנפשו לא תאכל, דמו בנפשו לא תאכל	[רבי חנינא בן גמליאל]									!	◇
ורבנן										⚡	
ההוא למישרי שרצים הוא דאתא.	[רבנן]									!	◇
כיוצא בדבר אתה אומר (דברים י"ב) רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש וגו'	[רבי חנינא בן גמליאל]										■ ◇
ורבנן										⚡	
ההוא לדם הקזה שהנשמה יוצאה בו הוא דאתא.	[רבנן]									!	◇
למה לי למיכתב לבני נח ולמה לי למשני בסיני?										⚡	◇
כדרכי יוסי ברבי חנינא.										!	
כל מצוה שנאמרה לבני נח ונשנית בסיני - לזה ולזה נאמרה. לבני נח ולא נשנית בסיני - לישראל נאמרה ולא לבני נח. ואנו אין לנו אלא גיד הנשה ואליבא דרבי יהודה.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:									⚡	!
כל מצוה שנאמרה לבני נח ונשנית בסיני לזה ולזה נאמרה.	אמר רב:									⚡	!
אדרבה, מדנשנית בסיני - לישראל נאמרה ולא לבני נח										⚡	
מדאיתני עבודה זרה בסיני, ואשכחן דענש נכרי עילוה - שמע מינה לזה ולזה נאמרה.										!	◇
לבני נח ולא נשנית לישראל נאמרה ולא לבני נח.											■ ◇
אדרבה, מדלא נשנית בסיני לבני נח נאמרה ולא לישראל										⚡	
ליכא מידעם דלישראל שרי ולנכרי אסור.										!	◇
ולא? והרי יפת תואר										⚡	◇
התם משום דלאו בני כיבוש נינהו.										!	◇
והרי פחות משוה פרוטה										⚡	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator												
מיתות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
התם משום דלאו בני מחילה נינהו.												!	◇	גט:
כל מצוה שנאמרה לבני נח ונישנית בסיני לזה ולזה נאמרה													■ ◇	גט:
והרי מילה שנאמרה לבני נח, דכתיב (בראשית י"ז) ואתה את בריתי תשמר, ונשנית בסיני (ויקרא י"ב) וביום השמיני ימול, לישראל נאמרה ולא לבני נח													♣ ◇	גט:
ההוא למישרי שבת הוא דאתא: ביום - ואפילו בשבת.													! ◇	גט:
והרי פריה ורביה, שנאמרה לבני נח, דכתיב (בראשית ט') ואתם פרו ורבו, ונשנית בסיני (דברים ה') לך אמר להם שובו לכם לאהליכם, לישראל נאמרה, ולא לבני נח													♣ ◇	גט:
ההוא לכל דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו הוא דאתא.													! ◇	גט:
אי הכי, כל חדא וחדא נמי נימא משום מילתא איתני													♣ ◇	גט:
הכי קאמר: אזהרה מיהדר ומיתנא בה למה לי? ואין לנו אלא גיד הנשה בלבד, ואליבא דרבי יהודה.													■ ◇	גט:
הני נמי לא איתני													♣ ◇	גט:
הני איתני לשום מילתא בעלמא, הא לא איתני כלל.													! ◇	גט:
אי בעית אימא: מילה מעיקרא לאברהם הוא דקא מזהר ליה רחמנא ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדורתם, אתה וזרעך - אין, איניש אחרינא - לא.													! ◇	גט:
אלא מעתה בני ישמעאל לחייבן (בראשית כ"א)													♣ ◇	גט:
כי ביצחק יקרא לך זרע.													! ◇	גט:
בני עשו לחייבן													♣ ◇	גט:
ביצחק - ולא כל יצחק.													! ◇	גט:
אלא מעתה בני קטורה לא לחייבו?	מתקוף לה רב אושעיא:												♣ ◇	גט:
(בראשית י"ז) את בריתי הפר - לרבות בני קטורה.	האמר רבי יוסי בר אבין ואיתימא רבי יוסי בר חנניא:												! ◇	גט:
אדם הראשון לא הותר לו בשר לאכילה, דכתיב (בראשית א') לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ - ולא חית הארץ לכם. וכשבאו בני נח התיר להם, שנאמר (בראשית ט') כירק עשב נתתי לכם את כל.	רב יהודה אמר רב:												■ ◇	גט:
יכול לא יהא אבר מן החי נוהג בו													♣ ◇	גט:
תלמוד לומר (בראשית ט') אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו.													! ◇	גט:
יכול אף לשרצים													♣ ◇	גט:
תלמוד לומר (בראשית ט') אך.													! ◇	גט:
ומאי תלמודא?													♣ ◇	גט:
דמו - מי שדמו חלוק מבשרו, יצאו שרצים שאין דמם חלוק מבשרם.	רב הונא:												! ◇	גט:
(בראשית א') ורדו בדגת הים מאי לאו לאכילה?	מיתיבי:												♣ ◇	גט:
לא, למלאכה.													! ◇	גט:
ודגים בני מלאכה נינהו?													♣ ◇	גט:
אין, כדרחבה.													! ◇	גט:
הנהיג בעיזא ושיבוטא מאי?	דבעי רחבה:												! ◇	גט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
(בראשית א') ובעוף השמים, מאי לאו לאכילה?	תא שמע:											ז	◇	גט:		
לא, למלאכה.												!		גט:		
ועופות בני מלאכה נינהו?												ז		גט:		
אין												!		גט:		
דש באווזין ותרגולין, לרבי יוסי ברבי יהודה, מאי?	כדבעי רבה בר רב הונא:											^	!	◇	גט:	
(בראשית א') ובכל חיה הרמשת על הארץ	תא שמע:												ז	◇	גט:	
ההוא לאתויי נחש הוא דאתא.													!	◇	גט:	
חבל על שמש גדול שאבד מן העולם, שאלמלא (לא) נתקלל נחש, כל אחד ואחד מישראל היו מזדמנין לו שני נחשים טובים, אחד משגרו לצפון ואחד משגרו לדרום להביא לו סנדלונים טובים ואבנים טובות ומרגליות. ולא עוד אלא שמפשילין רצועה תחת זנבו, ומוציא בה עפר לגנתו ולחורבתו.	דתניא, רבי שמעון בן מנסיא:												!		גט:	
אדם הראשון מיסב בגן עדן היה, והיו מלאכי השרת צולין לו בשר, ומסננין לו יין. הציץ בו נחש וראה בכבודו, ונתקנא בן	מיתבי: היה רבי יהודה בן תימא אומר:												ז	◇	גט:	
התם בבשר היורד מן השמים.													!	◇	גט:	
מי איכא בשר היורד מן השמים?													ז		גט:	
אין													!		גט:	
כי הא דרבי שמעון בן חלפתא הוה קאזיל באורחא, פגעו בו הנך אריותא דהוו קא נהמי לאפיה, אמר: (תהלים ק"ד) הכפירים שאגים לטרף. נחיתו ליה תרתין אטמתא, חדא אכלה וחדא שבקוה.	[רבי שמעון בן חלפתא]												!	◇	גט:	
איתיה ואתא לבי מדרשא, בעי עלה: דבר טמא הוא זה או דבר טהור?													^	!	גט:	
אמרו ליה: אין דבר טמא יורד מן השמים.													!	!	גט:	
ירדה לו דמות חמור מהו?	בעי מיניה רבי זירא מרבי אבהו:												^		גט:	
אמר ליה יארוד נאלא הא אמרי ליה: אין דבר טמא יורד מן השמים.													!		גט:	
אף על הכישוף.	רבי שמעון													■	<	גט:
מאי טעמיה דרבי שמעון														^		גט:
דכתיב (שמות כ"ב) מכשפה לא תחיה, וכתיב (שמות כ"ב) כל שכב עם בהמה מות יומת, כל שישנו בכלל כל שכב עם בהמה - ישנו בכלל מכשפה לא תחיה.														!	◇	גט: